

سفرهای دریایی در رمانس‌های قرون وسطی: گذرهای نمادین در تجربیات وجودگرایانه و رنج‌های زنان در دریا

آلبرچت کلاسن

استاد مطالعات زبان آلمانی، گروه مطالعات زبان آلمانی، دانشگاه آریزونا، توسان، ایالات متحده آمریکا

چکیده

در شمار قابل توجهی از روایات قرون وسطی با درونمایه مشترک سفر دریایی مواجه می‌شویم که یا با هدف ازدواج صورت می‌گیرد و یا به قهرمان زن رنج‌دیده داستان که از سوی افراد شرور مورد آزار و اذیت است تحمیل می‌شود. از آنجایی که اکثر مخاطبان قرون وسطا با سفر در میان پهنه‌های بزرگ آبی‌آشنایی چندانی نداشتند، این بن‌مایه بسیار حائز اهمیت است چرا که سفر دریایی که خود عمدتاً بدون هیچ خدمه‌ای، به طور خودکار و به تنهایی توسط قهرمان داستان انجام می‌شود، شخصیت مسافر را تغییر می‌دهد و همچنین تأثیر بزرگی بر مردم یا کشورهایی می‌گذرد که کشتی به آن‌جا سفر می‌کند. سفر دریایی به عنوان رخدادی بزرگ که خداوند آن را رقم می‌زند و به قهرمان داستان کمک می‌کند تا از این تجربه خطرناک جان سالم به در ببرد، تغییر چشمگیری در افرادی که در این کشور جدید زندگی می‌کنند ایجاد می‌کند. در عین حال، درون مایه مذکور نوعی کاتاباسیس افقی را نیز می‌نمایاند و معمولاً به تحولی عمیق در افراد درگیر در آن می‌انجامد.

واژگان کلیدی: آپولونیوس صور؛ دکامرون اثر بوکاچو؛ «داستان مرد قانون» اثر چاوسر؛ ویلهلم و یاکوب گریم؛ مای و بیفلور؛ سفر دریایی.